

**Yashoda Girls' Arts & Commerce College,
Nagpur**

Department of Pali

Assignment

Session: 2021-2022

Subject: Pali Compulsory

Name : Miss Chetna Rajendra Damle

Subject : Pali Literature

Class : B.A. IInd year (IIIrd sem)

College : Yashoda Girls Arts and Commerce College,
Nagpur

Address : Rameshwari road parvati Nagar, Nagpur

Mobile no. : 8177934294

E-mail ID : chetanadamle@gmail.com

Signature : C.R. Damle

Academic Session : 2021-2022

Lecturer : Rashmi L. Narrao

PRINCIPAL

Yashoda Girls Arts & Commerce College
Sheh Nagar, Nagpur-18

R. Narrao

प्र. 9ला रठपाल सुत्ताचा सारांश लिहा.

उत्तर संदर्भ : रठपाल सुत्तामध्ये रठपालाच्या प्रव्रज्जेविषयी सांगितले आहे.

स्पष्टीकरण : रठपाल सुत्तामध्ये राष्ट्रपालाच्या गृहत्यागाचे वर्णन केलेले आहे. भगवान बुद्ध एकदा सोढ्या भिक्खुसंघाबरोबर चारिका करीत शुल्लकोटिठत नावाच्या कुरु लोकांच्या गावी पोहोचले. भगवंतांचा कल्याणकारी उपदेश ऐकव्यासाठी शुल्लकोटिठतवासी ब्राम्हण गृहपती एकत्रीत झाले. भगवंतांनी त्यांना धार्मिक कथा सांगून प्रेरित केले.

त्यावेळी रठपालसुद्धा त्या परिषदेत बसून भगवंतांचा परिशुद्ध धम्म ऐकत होता. तेव्हा त्याच्या मनात असा विचार आला की, भगवंतांचा धम्म हा अत्यंत परिशुद्ध असल्यामुळे धरान राहून ब्रम्हचर्याचे पालन करणे शक्य नाही. म्हणून राष्ट्रपाल भगवंतांकडे प्रव्रज्या व उपसंपदा घेव्याची इच्छा व्यक्त करतो. तेव्हा भगवंत त्याला अगोदर आई-वडीलांची परवानगी घेव्यास सांगतात. जेव्हा राष्ट्रपाल आई-वडीलांना परवानगी मागव्यास जातो. म्हणजेच आई-वडीलांची परवानगी घेव्यास जातो तेव्हा ते राष्ट्रपालाला परवानगी देत नाहीत. तेव्हा राष्ट्रपाल जमिनिवर पडून जातो व आई-वडीलांना म्हणतो की एकतर मला इथे मरण येईल किंवा मला प्रव्रज्या प्राप्त होईल. राष्ट्रपालाचे मित्र देखील त्याला समाजविषयाचा खूप प्रयत्न करतात. परंतु तो कुणाचेही ऐकव्यास नयार नसतो. शेवटी राष्ट्रपालाचे मित्र राष्ट्रपालाच्या आई-वडीलांनाच म्हणतात की, जर त्यांनी राष्ट्रपालाला प्रव्रज्या देण्याची परवानगी दिली तर प्रव्रजित झाल्यावरसुद्धा ते त्याला जीवंत पाहू शकतील तेव्हा राष्ट्रपालाचे आई-वडील त्याला एका अटीवर परवानगी देव्यास नयार होताना ती.

अर म्हणजे प्रव्रजित सात्यावर त्याने माता-पित्याला भेटावे.

त्यानंतर राष्ट्रपाल भगवान बुद्धांकडे जातो व त्यांना सांगतो की, आई-वडिलांनी मला प्रव्रजित होण्याची परवानगी दिलेली आहे. तेव्हा तो भगवंताकडून प्रव्रज्या व उपसंपदा प्राप्त करून मिळवू सात्यानंतर धम्माचे पालन योग्य रीतीने करून अर्हत झाला. एके दिवशी भगवंतांची आशा घेऊन तो शुल्लकोटिठान येथे सकाळी पोचतो. चारिकेकरिता तो आपल्या वडिलांच्या घरासमोर पोचतो. त्याचे पिता त्याला दुरूनच येतांना बघतात परंतु त्याला ओळखत नाही. या क्षणांनीच सात्या एकुलत्या एक पुत्राला प्रव्रजित केले असा राग मनात असल्यामुळे राष्ट्रपालला तेथे अन्नदान न मिळता फटकास्य मिळाली. त्यावेळीच त्या घरातील दासी शिंदी दाळ फेकण्यासाठी बाहेर येते तेव्हा आयुष्यमान राष्ट्रपाल त्या दासीला ती दाळ आपल्या पात्रात टाकण्यास सांगतो. दासी त्याच्या नवळ दाळ देण्यासाठी जाते तेव्हा ती राष्ट्रपालला ओळखते आणि घरात जाऊन त्याच्या आईला सांगते तेव्हा त्याचे आई-वडील राष्ट्रपालच्या पुर्व-पत्नींना अलंकृत करून होऊन समोर येण्यास सांगतात. तसेच त्याला सोन्याच्या नाण्यांचे आमिष दाखवतात. त्याच्या पुर्वपत्नी देखील त्याला विचारतात की, कोणत्या अप्सरांना प्राप्त करण्यासाठी राष्ट्रपाल ब्रम्हचर्याचे पालन करत आहे. तेव्हा राष्ट्रपाल त्यांना म्हणतो की, बहिणींनो ! अर्हत व्यक्ती अप्सरांना प्राप्त करण्यासाठी ब्रम्हचर्याचे पालन करीत नाही. हे सर्व घडल्यानंतर आयुष्यमान राष्ट्रपाल त्याच्या आईवडिलांना म्हणतो की, भोजन द्यायचे असले तर द्या, मला कष्ट देऊ नका.

तेव्हा आयुष्यमान राष्ट्रपाल भोजन आत्य-
नंतर गाथेनून उपदेशीत करताना तो म्हणतो की, हे राजा-
मासांचे शरीर केवढ वस्त्रांमुळेच शोभून दिसते. अलंकृत
शरीराला मुखाला मोहीत करू शकते परंतु मी या मृगज-
ढान अडकणार नाही.

अशाप्रकारे रठपाल त्यांना उपदेशीत
करून तेथून निघून जातो.

बोध : रठपाल सुल्ल हे मज्झिम निकाय या ग्रंथातून
घेतलेले असून यात प्रव्रजित ढोब्याचे महत्त्व सांगितले
आहे.

प्र. २ रा भिक्षुवग्गोच्या सारांश लिहा.

उत्तर : संदर्भ : भिक्षुवग्गो हा धम्मपद या ग्रंथातून घेतले-
ला असून भिक्षुंच्या नियमांविषयी सांगितलेले आहे. आणि
त्यांच्या कर्तव्यांविषयी सांगितले आहे.

१ चक्खुना संवरो साद्यु साद्यु सोनेन संवरो ।

घाणेन संवरो साद्यु साद्यु जिह्याय संवरो ॥ १ ॥

अर्थ : भिक्षुंकरिता डोळ्यांवर संयम असणे, कानावर संयम असणे,
नाकावर संयम असणे आणि जिभेवर संयम असणे यांगले
आहे.

२ कायेन संवरो साद्यु साद्यु वाचाय संवरो ।

मनसा संवरो साद्यु साद्यु सब्बथ संवरो ।

सब्बथ संवृतो भिक्षु सब्बदुक्खा पमुच्चति ॥ २ ॥

अर्थ : भिक्षुंकरिता शरीर, वाणी, मन आणि सर्व इंद्रियांवर संयम
असणे यांगले आहे. अशाप्रकारे सर्व ठिकाणी संयमित असलेला
भिक्षु सगळ्या दुःखातून मुक्त होतो.

३) हृत्सज्जनो पादसज्जनो वाचाय सज्जनो सज्जतुत्तमो
अज्जत्तरतो समाहितो एको सन्नुसितो तमाहु भिक्खुं ॥३॥

अर्थ: हातांवर, पायांवर आणि वाणीवर योग्य प्रकारे नियंत्रण
असलेला भिक्षु एकटा राहत असतांना सुद्धा अध्यात्मामध्ये
संतुष्ट असतो आणि तोच योग्य भिक्षु म्हटल्या जातो.

४) यो मुखसज्जनो भिक्खु मन्तभाणी अनुद्वयतो ।

अत्थं धम्मञ्च दीपेति मधुरं तस्स भासितं ॥४॥

अर्थ: जो भिक्षु वाणीवर नियंत्रण ठेवतो, आपली गोष्ट थोडक्यात
संगतो, जो विनम्र असतो आणि धम्माच्या अर्थाला तो योग्य
प्रकारे प्रकाशित करतो त्याचे भाषण ऐकल्यासाठी मधुर
वाटते.

५) धम्माराभो धम्मरतो धम्म अनुविचिन्तयं ।

धम्मं अनुस्सरं भिक्खु सद्वधम्मा न परिहायति ॥५॥

उत्तर धम्मामध्ये निरंतर रमणारा, धम्माचे पुनः पुनः चिंतन करणा-
रा धम्माचे अनुसरण करणारा भिक्षु सद्वधमपिसून कधीही
पराजित होत नाही.

६) सलाभं नातिमज्जेय्य नाज्जेसं पित्थं चरे ।

अज्जेसं पित्थं भिक्खु समाधिं नाधिगच्छति ॥६॥

अर्थ: आपल्याजवढे जे आहे त्याला कमी लेखून घेणे, इतरांकडे जे आहे
त्याविषयी इर्षा करून घेणे. दुसऱ्यांची इर्षा करणारा भिक्षु कधी-
ही मनाची एकाग्रता प्राप्त करू शकत नाही.

७) अप्पलाभोपि चे भिक्खु सलाभं नातिमज्जति ।

नं वे देवा पसंसन्ति सुद्धाजीविं अतन्दितं ॥७॥

अर्थ: भिक्षुकडे थोडेजरी असले तरी तो त्याची अवहेलना करीत

नाही अशा शुद्ध आजिविका करणाऱ्या, आत्मसहित भिक्षुंची देवता लोक मुद्रया प्रशंसा करतात.

८) सब्बसो नामरूपस्मिं यस्म नत्थि ममायितं ।

असता च न सोचति स वे भिक्खुनि कुच्चति ॥८॥

अर्थ: संपूर्ण संसारामध्ये जो नाम आणि रूपाविषयी जो भिक्षु थोडी देखिल ममता ठेवत नाही तसेच नाम आणि रूप नष्ट झाल्यावर जो दुःखही करत नाही तोच योग्य भिक्षु म्हटल्या जातो.

९) मेत्ताविहारी यो भिक्खु पसन्नो बुद्ध्यसासने ।

अधिगच्छे पदं सन्नं संखारुपसमं सुखं ॥९॥

अर्थ: जो भिक्षु मैत्रीभावनेने जिवन जगतो विहार करतो किंवा विय-रण करतो जो बुद्ध्याच्या शासनामध्ये प्रसन्न राहतो तो भिक्षु संस्कारांना नष्ट करून शांत व सुखमय पदाला प्राप्त होतो.

१०) सिञ्च भिक्खु । इमं नावं सित्ता ते लडुमेस्सति ।

छेत्वा रागञ्च दोसञ्च ततो निव्वानमेहिसि ॥१०॥

अर्थ: जेव्हा श्रवाच्या नावेतील पाणी उपसून टाकल्यावर किंवा बाहेर फेकल्यावर ती नाव टक्की टोकून वेगाने चालते त्याचप्रमाणे जर भिक्षुंनी स्वतःच्या मनातील राग आणि द्वेष काढून टाकून तर ते निवर्ण पदाला प्राप्त करू शकतात.

११) पञ्च छिन्दे पञ्च जहे पञ्च युत्तरि भावये ।

पञ्च सङ्गानिगो भिक्खु ओघतिण्णोति कुच्चति ॥११॥

अर्थ: पाच बंधनांना तोडावे, पाच बंधनांना सोडून द्यावे, आणि पाच अद्रुधाकी इंद्रियांची भावना करावी, पाच चित्त विका-

रांच्या पलिकडे गेलेल्या भिक्षुला ओघतरून असे म्हणतात.

१२) शाय भिक्खु । मा-च पमाहो
मा ते कामगुणे भमस्सु चित्तं ।
मा लोहगुलं गिली पमन्तो
मा कन्दि दुक्खमिदन्ति उरहमानो ॥१३॥

अर्थ : भिक्षुंनी ध्यान करावे, भिक्षुंनी नेहमी सावध रहावे, त्यांनी आपले चित्त कामगुणापासून अलिप्त ठेवावे. बेसावध असणारा भिक्षु हा त्याचप्रमाणे दुःखी होतो ज्याप्रमाणे एखादा व्यक्ती लोखंडाचा तप्त गोळा गिळंकृत केल्यावर दुःख प्राप्त करतो.

१३) नत्थि ज्ञानं अपज्जस्स पज्जा नत्थि अज्झायतो ।
यन्दि ज्ञानज्व पज्जा-च स वे निब्बानसन्निके ॥१३॥

अर्थ : प्रजारहित पुरुषाला ध्यान प्राप्त होत नाही आणि ध्यान न करणाऱ्याला प्रज्ञा प्राप्त होत नाही. ज्याच्याजवळ ध्यान आणि प्रज्ञा या दोन्ही गोष्टी आहेत तोच भिक्षु निर्वाणाच्या जवळ असतो.

१४) सुज्जागारं पविट्ठस्स, सन्तचित्तस भिक्खुनो ।
अमानुसी रती होती सम्माधम्मं विपरस्सतो ॥१४॥

अर्थ : शुन्यागारामध्ये प्रवेश केलेला शांत चित्त भिक्षु योग्य प्रकारे धर्माची विपश्चना करून दिव्य ज्ञानदाला प्राप्त करतात.

१५) यतो यतो सम्मसति खन्धानं उदयब्बरं ।

लभति पीतिपामोज्जं अमतं तं विजानतं ॥१५॥

अर्थ : मनुष्य जसा जसा स्वकधीच्या उत्पत्ती आणि विनाशाच्या विचार करतो तस-तसे त्याच्या प्रीती आणि प्रसन्नता रूपी

अमृत प्राप्त होत असते.

१६) तत्रायमादि भवन्ति इथ पञ्जस्स भिक्खुनो ।

इन्द्रियगुत्ति सन्तुट्ठि पानिमोक्खे च संवरो ॥१६॥

अर्थ: या धम्मामध्ये प्रज्ञावान भिक्षुंना इंद्रियांची रक्षा करणे, समाधानी असणे आणि प्राणिमोक्षांच्या नियमांचे पालन करणे आवश्यक असते.

१७) मित्ते भजस्सु कल्याणे शुद्धयाजीवे अतन्दिते ।

पटिसन्धारवुत्तस्स आत्यारकुसलो सिया ।

ततो पामोज्जबहुलो दुक्खस्सन्तं करिस्सति ॥१७॥

अर्थ: शुद्ध भागाने उपजिविका करणाऱ्या जागृत मित्रांची संगती, सेवा सत्कार करण्याची वृत्ती योग्य प्रकारे शिल्लके पालन या सगळ्या गोष्टींमुळे भिक्षु दुःखाचा अंत करू शकतात.

१८) वस्सिका विप पुप्फानि मद्दवानि पमुच्चति ।

एवं रागञ्च दोसञ्च विप्पमुञ्चेथ भिक्खवो ॥ १८ ॥

अर्थ: ज्याप्रमाणे जाईची वेल कोमेजलेल्या फुलांना गाळून देते. त्याचप्रमाणे भिक्षुंनी आसक्ती आणि व्देशाचा पूर्णपणे त्याग करावा.

१९) सन्तकायो सन्तवायो सन्तमनो सुसमाहितो ।

वन्तलोकामिसो भिक्खु उप्सन्नोति वुच्चति ॥१९॥

अर्थ: ज्याचे शरीर, वाणी आणि मन शांत आहे जो योग्य प्रकारे समाधानी आहे आणि ज्याने सांसारिक प्रलोभनांच्या त्याग केलेला आहे. अशा भिक्षुला उपशांत म्हणतात.

२७) अन्तना चोदयन्तानं पटिवासे अन्तमन्तना
सो अन्तुगुन्तो सनिमा सखं भिक्खु विहाहिसि ॥२०॥

अर्थ : आपण स्वतःच स्वतःला प्रेरणा द्यावी, आपणच स्वतः स्वतःची तपासणी करावी अशाप्रकारे आत्मसंरक्षित स्मृतीमान भिक्षु सुखाने विहार करतात.

२८) अन्ता हि अन्तनो नाथो अन्ताहि अन्तनो गति ।
तस्मा सञ्जमयन्तानं अस्सं भद्रं व वाणिजो ॥२१॥

अर्थ : आपणच आपले स्वामी आहोत, आपणच आपली गती आहोत. ज्याप्रमाणे जातीवंत घोड्याला व्यापारी नाढ्यान ठेवतो त्याप्रमाणे भिक्षुंनी स्वतःवर संयम ठेवावा.

२९) पामोज्जबुलो भिक्खु पसन्नो बुद्धसासने ।
अधिगच्छे पदं सन्तं संखारुपसमं सखं ॥२२॥

अर्थ : जे भिक्षु आनंदित असतात, बुद्धशासनामध्ये प्रसन्न असतात. तेच भिक्षु संस्कारांना नष्ट करून शांत सुखमय पदाला प्राप्त करतात.

३०) यो ह्वे दहरो भिक्खु युज्जति बुद्धसासने ।

सो इमं लोकं पभासेति अक्खमा मुत्तोव चण्ड चण्डिमा ॥
अर्थ : जो तरुण भिक्षु बुद्धशासनामध्ये स्वतःला जोडतो तो ढगानून मुक्त झालेल्या चंद्राप्रमाणे या जगाला प्रकाशित करतो.

बोध : अशाप्रकारे भिक्खुवर्गामध्ये आदर्श भिक्षु कसा असावा याविषयी माहिती सांगितलेली आहे.

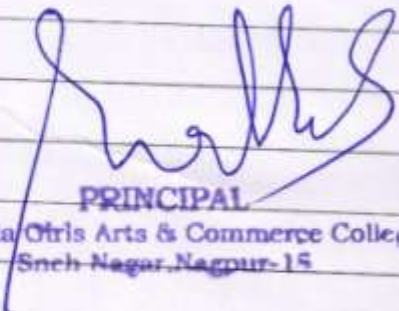

P. Harman

Page No.
Date :

Page No.
Date :

11

PRINCIPAL

**Vashoda Otris Arts & Commerce College,
Sneh Nagar, Nagpur-15**

